

خبر

اکنونیمست:

اوکراین قصد حمله به روسیه با موشک‌های داخلی را دارد

رسانه انگلیسی گزارش داد همزمان با اینکه سروشنت کمک‌های خارجی به اوکراین در هاله‌ای از ابهام قرار دارد، این کشور جنگ‌زده اروپایی صنعت موشکی خود را احیا می‌کند و ظاهراً به دنبال توسعه موشکی است که بتواند مستقیماً مسکو را هدف قرار دهد.

به گزارش ایسنا، جنگ اوکراین در فوریه ۲۰۲۵ وارد سومین سال خود خواهد شد و هنوز هیچ چشم‌اندازی برای خاتمه درگیری میان روسیه و اوکراین وجود ندارد و این وضعیت درحالی ادامه دارد که مشخص نیست مسیر کمک‌های غرب به کی‌یف با آغاز ریاست «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور منتخب آمریکا به کدام سمت سوق پیدا خواهد کرد.

«اکنونیمست» در گزارشی با اشاره به برنامه‌های مخفیانه اوکراین می‌نویسد: «همزمان با اینکه وضعیت کمک‌های غربی به اوکراین در وضعیت نامعلومی قرار دارد، این کشور صنعت موشکی خود را احیا می‌کند.»

«سرهی بیرویکوف» که جمعی از مهندسان و توسعه‌دهندگان موشک کروژ «ترمیتا» اوکراین را هدایت می‌کند، مدعی شد: «ما شاید اهدافمان را از دست دهیم اما این موشک را فرراز سنگرهای روسیه به پرواز درخواهیم آورد.» «اکنونیمست» در رابطه با این موشک اوکراینی می‌نویسد: «موتور ترمیتا یک بازسازی مدرن ۲۰۰ دلاری از تپ‌جت (پالس‌جت) است که برای اولین بار در بمب ۷-۱۰ آلمان در سال ۱۹۴۴ استفاده شد. یک محفظه مستطیلی خاکستری در زیر آن اوژبان شده است که سیستم هدایت موشک و کلاهک را پنهان می‌کند. ترمیتا اصلی با سرعت ۴۰۰ کیلومتر در ساعت و با برد ۲۰۰ کیلومتر پرواز می‌کند. یک مدل بزرگتر و قدرتمندتر از آن برای رسیدن به مسکو در حال ساخت است. تولید سریالی این موشک قرار است پس از آزمایشات نهایی انجام شود.»

این نشریه انگلیسی می‌افزاید: «مشخص نیست اوکراین تا چه زمانی می‌تواند روی کمک‌های نظامی عظیم خارجی حساب باز کند. در نتیجه، ترمیتا یکی از چندین پروژه موشکی داخلی اوکراین بوده که این کشور امیدوار است بتواند به‌زودی از آن استفاده کند.» اوکراین از ترس قدرت نظامی روسیه که بارها تسلیحات قدرتمند غربی را در میدان نبرد منهدم کرده، جزئیات این برنامه موشکی را فاش نکرده است.

چندی پیش در پی موافقت متحدان غربی اوکراین با استفاده این کشور از موشک‌های دوربرد همچون موشک‌های «اتاکمز» (ATACMS) آمریکایی و «سایه طوفان» انگلیسی، جنگ اوکراین که در سومین سال خود به سر می‌برد وارد مرحله جدیدی از تنش‌ها شد و این درحالیست که وزارت دفاع روسیه بارها در گزارشات خود اعلام کرد که موشک‌های انگلیسی را در میدان جنگ اوکراین منهدم کرده است. اوکراین درحالی به‌طور مخفیانه به ساخت و توسعه موشک‌های داخلی خود ادامه می‌دهد که «اکنونیمست» عوامل و فراز و نشیب‌های دیگری را بر سر راه این کشور برجسته می‌کند. این روزنامه انگلیسی تأکید می‌کند: «اوکراین همچنان به زمان نیاز دارد؛ عاملی که برای اوکراین محدود به‌نظر می‌رسد.»

یک مقام ارشد امنیتی اوکراین اذعان کرد: «اوکراین دست‌کم یک سال با ساخت موشک‌های که بتوانند روسیه را تهدید کنند، فاصله دارد و پیش از آن خیلی چیزها می‌تواند تغییر کند.»

این روزنامه در پایان می‌افزاید: اگر «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور منتخب آمریکا تصمیم بگیرد که کمک‌های واشنگتن به کی‌یف را متوقف کند، آن وقت سایر کمک‌های غربی به کی‌یف نیز با محدودیت‌هایی مواجه خواهند شد. همچنین روسیه می‌تواند با استفاده از گفت‌وگوهای آتش‌بس، محدودیت‌هایی را علیه ساخت این موشک‌ها اعمال کند. اگرچه فشارها زیاد است اما ظاهراً تیم اوکراین دست از برنامه موشکی خود برنهدم داشت.

ایران و آمریکا؛ آیا فضای بی‌اعتمادی راهی به گفت و گو باقی می‌گذارد؟

دوراهی دیپلماسی یا تقابل

گروه سیاست خارجی- بسیاری منتظرند ببینند با قدرت گرفتن ترامپ و بعد از رفتن رسمی به کاخ سفید قرار است کشور ایران و آمریکا به کدام سمت حرکت کند. هرچند از طرف ایران سیگنال هایی برای مذاکره فرستاده شده است اما هیچ کدام آن ها رسمی و یا مستقیم نبوده است. از سوی دیگر اما ترامپ سابقه خوبی در رابطه با ایران ندارد. خروج او از برجام و ترور شهید سلیمانی دو موضوع مهم در بی اعتمادی ایران نسبت به این شخص است.

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور منتخب ایالات متحده، که کمتر از یک ماه دیگر دوران ریاست‌جمهوری خود را آغاز می‌کند، بار دیگر با اظهارات جنجالی خود درباره خاورمیانه توجه رسانه‌ها را به خود جلب کرده است. او در مصاحبه‌ای با مجله تایم، مدعی شده که «مشکلات خاورمیانه ساده‌تر از درگیری‌های روسیه و اوکراین است» و همچنین اظهار داشته که «مشکلات خاورمیانه حل خواهد شد».

این اظهارات در حالی مطرح می‌شود که منطقه همچنان با بحران‌های پیچیده‌ای همچون تجاوزات رژیم صهیونیستی، جنگ در یمن و بی‌ثباتی در سوریه و لبنان مواجه است.

فرارو در این باره در گزارشی نوشته است: به‌رغم ابراز تمایل ظاهری ایران و ایالات متحده برای مذاکره، دستیابی به آنچه دونالد ترامپ ممکن است به‌عنوان «معامله نهایی» در نظر داشته باشد، بسیار پیچیده‌تر از آن است که برخی تحلیلگران غربی تصور می‌کنند. رسانه‌های غربی تلاش دارند تا مهم‌ترین مانع توافق بین تهران و واشنگتن را برنامه هسته‌ای ایران معرفی کنند. آنها ادعا می‌کنند که ذخایر اورانیوم غنی‌شده ۶۰ درصدی و کاهش زمان گریز هسته‌ای ایران، چالش اصلی بر سر راه توافق است. در واقع، این تحلیل‌ها رویکرد ایران را به‌عنوان نوعی «بازی در لبه پرتگاه» توصیف می‌کنند، که هدف از آن ممکن است اعمال فشار بر واشنگتن برای ارائه امتیازات بیشتر در مذاکرات باشد. با این حال، کارشناسان معتقدند که برنامه هسته‌ای ایران، صرفاً بهانه‌ای برای اعمال فشارهای سیاسی و اقتصادی بیشتر از سوی آمریکا و هم‌پیمانانش است، در حالی‌که ریشه اصلی مشکلات، رفتار خصمانه و تحریم‌های ظالمانه‌ای است که سال‌ها بر ملت ایران تحمیل شده است.

در همین حال، دونالد ترامپ، که خود را «معامله‌گری بی‌نظیر» می‌داند، به نظر می‌رسد در تلاش است تا از بحران موجود برای پیشبرد اهداف دیپلماتیک و شخصی خود بهره‌برداری کند. با این حال، تجربه‌های گذشته نشان داده است که جمهوری اسلامی ایران تحت فشارهای صرف، به‌راحتی حاضر به عقب‌نشینی نبوده و مقاومت در برابر تهدیدات را به‌عنوان بخشی از استراتژی خود در مواجهه با فشارهای خارجی انتخاب کرده است.

هرچند احتمال ورود به گفت‌وگو وجود دارد، اما دستیابی به توافقی جامع و پایدار که بتواند تحولات منطقه‌ای را به سود ترامپ و متحدانش تغییر دهد، با موانع جدی روبرو خواهد بود. در این شرایط پیچیده، هرگونه اشنابه محاسباتی می‌تواند زمینه‌ساز افزایش تنش‌ها و حتی بروز بحرانی جدید در منطقه شود، بحرانی که پیامدهای آن تأثیرات گسترده‌ای بر ثبات خاورمیانه خواهد گذاشت.

پیام دوگانه تهران به جهان: از تعامل سازنده تا مقاومت در برابر فشارها

اظهارات اخیر علی لاریجانی، مشاور رهبر انقلاب و مجید تخت راونچی، معاون سیاسی وزارت امور خارجه، نشان‌دهنده استراتژی دقیق ایران در مواجهه با جامعه جهانی است. لاریجانی با تأکید بر اینکه جمهوری اسلامی ایران هرگز به دنبال ساخت بمب هسته‌ای نبوده و نیست، پیامی آشکار به طرف‌های بین‌المللی مخابره کرد: ایران همچنان آماده بازگشت به مسیر دیپلماسی است، اما این آمادگی منوط به پذیرش حقوق و مطالبات مشروع ایران در مذاکرات آینده خواهد بود.

از سوی دیگر، تخت راونچی نیز با اشاره به اهمیت رفع تحریم‌های ظالمانه و تأمین منافع اقتصادی ایران، تصریح کرده که هرگونه توافق احتمالی باید تضمین‌کننده حقوق ملت ایران باشد. این موضوع‌گیری‌ها حاکی از آن است که تهران با حفظ اقتدار و پایبندی به اصول خود، خواهان تعامل سازنده با جامعه جهانی است، اما این تعامل تنها در صورتی ممکن خواهد بود که احترام متقابل و رویکردی عادلانه در مذاکرات لحاظ شود.
مجید تخت راونچی، معاون سیاسی وزارت امور خارجه، در گفت‌وگوی اخیر خود با فایننشال تایمز، از امکان احیای توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵ (برجام) سخن گفته و تأکید کرده است که اصلاح این توافق برای تأمین منافع ملی ایران ضروری است. وی تصریح کرده که بازگشت ایران به تعهدات برجامی تنها در صورتی امکان‌پذیر خواهد بود که سایر طرف‌های توافق، به‌ویژه ایالات متحده، اقدامات عملی، ملموس و قابل اعتمادی را برای عمل به تعهدات خود انجام دهند.

این مواضع نشان می‌دهد که ایران با استفاده از ظرفیت‌های هسته‌ای خود به‌عنوان یک ابزار فشار، تقویت کند. تسارع غنی‌سازی اورانیوم و کاهش زمان گریز هسته‌ای به‌عنوان اهرم‌های کلیدی در راهبرد تهران عمل می‌کند، در حالی که اظهارات دیپلماتیک مقامات ایرانی، پیامی دوگانه به جامعه جهانی ارسال می‌کند: آمادگی برای تعامل سازنده و در عین حال مقاومت در برابر فشارهای یک‌جانبه.

آیا فضای بی‌اعتمادی راهی به دیپلماسی باقی می‌گذارد؟
احیای توافق هسته‌ای با دستیابی به توافقی جدید با ایران مسیری پرچالش و پیچیده به نظر می‌رسد که با موانع سیاسی و فنی قابل‌توجهی روبرو است. اعتماد متقابل میان ایران و ایالات متحده به‌ویژه پس از خروج یک‌جانبه واشنگتن از برجام در دوران ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ به پایین‌ترین سطح خود رسیده است. تلاش‌های دولت جو بایدن برای بازگرداندن دو طرف به میز مذاکره، تاکنون نتایج ملموسی در پی نداشته است. یکی از موانع اصلی، امتناع تهران از بستن گامی مستقیم با مقامات ارشد آمریکایی است، اقدامی که بازتاب‌دهنده بی‌اعتمادی عمیق ایران به تعهدات ایالات متحده است.

جمهوری اسلامی ایران بر این باور است که بدون دریافت تضمین‌های قاطع و عملی برای پایبندی بلندمدت آمریکا به توافق، هرگونه بازگشت به تعهدات برجامی با دستیابی به توافقی جدید بی‌معنی خواهد بود. در مقابل، واشنگتن به دنبال توافقی جامع‌تر و طولانی‌تر از برجام است، توافقی که علاوه بر محدودیت‌های هسته‌ای، برنامه موشکی ایران و نقش منطقه‌ای این کشور را نیز شامل شود. این اختلافات بنیادی نشان می‌دهد که هرگونه پیشرفت در مذاکرات احتمالی، نیازمند اتخاذ رویکردی مبتنی بر اعتمادسازی متقابل و احترام به منافع مشروع هر دو طرف است.

با وجود اعلام رویکردهای تهاجمی از سوی تیم سیاست خارجی دونالد ترامپ، هنوز به‌طور قطعی مشخص نیست که آیا او همچنان به شروط سختگیرانه‌ای که در سال ۲۰۱۸ برای ایران تعیین کرده بود پایبند است یا خیر. ترامپ، که به سبب خاص خود در مذاکره به‌عنوان یک «معامله‌گر» مشهور است، اغلب از ورود به جزئیات خودداری می‌کند و تأکید دارد که شفاف‌سازی بیش‌ازحد در مورد برنامه‌هایش می‌تواند توانایی او برای دستیابی به یک «معامله بزرگ» را کاهش دهد. این شیوه، فضای

از این رو، اگرچه تیم ترامپ ممکن است در پی احیای سیاست فشار حداکثری باشد، اما موفقیت این سیاست به عوامل متعددی بستگی دارد: از جمله توانایی واشنگتن در جلب حمایت متحدان بین‌المللی، محدود کردن تأثیرگذاری چین و دیگر بازیگران اقتصادی بزرگ و مدیریت واکنش‌های ایران و فشارهای جدید. در غیر این صورت، این رویکرد ممکن است نتواند ایران را به پای میز مذاکره نگذراند، بلکه منجر به تشدید تنش‌ها و افزایش بی‌ثباتی

ایران با همه توان از جبهه مقاومت و مردم یمن حمایت می‌کند

وزیر خارجه تأکید کرد: جمهوری اسلامی ایران با همه توان از جبهه مقاومت و مردم یمن حمایت می‌کند. به گزارش ایسنا، «سید عباس عراقچی» در حاشیه چهاردهمین همایش سراسری مسئولان و هادیان سیاسی نیروهای مسلح گفت: مردم یمن با اتکا به موشک‌ها و تجهیزات دفاعی بومی‌شان از زمان شروع طوفان الاقصی نقش بی‌سابقه‌ای در دفاع از مردم فلسطین

داشته‌اند. وی افزود: حتی وقتی آن‌ها زیر شدیدترین بمباران‌های ائتلاف آمریکایی - صهیونی قرار دارند با موشک‌های ساخت خودشان قلب سرزمین‌های اشغالی را هدف می‌گیرند. عراقچی گفت: یمنی‌ها بیش از حد انتظار خیلی‌ها در دفاع از آرمان فلسطین ظاهر شدند و اقداماتی که در حمایت از مقاومت، حماس و آرمان فلسطین انجام دادند بی‌سابقه و خارج از انتظار

گمانه‌زنی درباره استراتژی واقعی او در قبال ایران را افزایش داده است.

در همین حال، ترکیب تیم سیاست خارجی جدید ترامپ، با محوریت افرازی، چون مارکو رابویو در مقام وزیر امور خارجه و مایکل والتز به‌عنوان مشاور امنیت ملی، نشان‌دهنده احتمال اتخاذ رویکردی سخت‌گیرانه‌تر در قبال تهران است. این تیم، که از حامیان سیاست فشار حداکثری به شمار می‌رود، پیش‌تر بر تشدید تحریم‌ها، افزایش فشارهای اقتصادی و حتی تهدید به اقدام نظامی برای وادار کردن ایران به امتیازدهی تأکید کرده است. چنین سیاستی، در صورت اجرا، احتمالاً

به تشدید تنش‌ها در منطقه منجر خواهد شد. با این حال، تحلیلگران معتقدند که تداوم این رویکرد بدون دستیابی به یک استراتژی مشخص برای تعامل با ایران، ممکن است همانند دوره قبلی ریاست‌جمهوری ترامپ، نتیجه‌ای جز افزایش بی‌ثباتی و کاهش فرصت‌های دیپلماتیک به همراه نداشته باشد.

توافق کوچک: راه‌حلی برای جلوگیری از بحران منطقه‌ای

دستیابی به اهداف فشار حداکثری در شرایط کنونی بسیار دشوارتر از گذشته به نظر می‌رسد. ایران نوانسته است با استفاده از راهبردهای مؤثر برای وزن دورن تحریم‌ها و تقویت روابط اقتصادی با کشورهای نظیر چین، وایسنگی خود به درآمدهای نفتی را احیا کند. بر اساس گزارش‌ها، صادرات نفت ایران، که در اوج فشارهای تحریمی در سال ۲۰۲۰ به حدود ۴۰۰ هزار بشکه در روز کاهش یافته بود، اکنون به بیش از ۱.۵ میلیون بشکه در روز رسیده است. چین، به‌عنوان بزرگ‌ترین مشتری نفت ایران، نقش مهمی در کاهش اثرگذاری تحریم‌های آمریکا ایفا کرده است. پکن نته‌ها از همکاری با تحریم‌های واشنگتن خودداری کرده، بلکه روابط تجاری و مبادره‌ای خود با تهران را در چارچوب توافق‌های بلندمدت تقویت کرده است. این شرایط، چالشی جدی برای تیم سیاست خارجی ترامپ در اعمال فشار اقتصادی بر ایران خواهد بود.

از این رو، اگرچه تیم ترامپ ممکن است در پی احیای سیاست فشار حداکثری باشد، اما موفقیت این سیاست به عوامل متعددی بستگی دارد: از جمله توانایی واشنگتن در جلب حمایت متحدان بین‌المللی، محدود کردن تأثیرگذاری چین و دیگر بازیگران اقتصادی بزرگ و مدیریت واکنش‌های ایران و فشارهای جدید. در غیر این صورت، این رویکرد ممکن است نتواند ایران را به پای میز مذاکره نگذراند، ثبات بین‌المللی خواهد داشت.

خبر

جرخش زلنسکی به‌سوی مذاکره

رئیس‌جمهور اوکراین که زمانی خروج «ولادیمیر پوتین» از ریاست‌جمهوری روسیه را به‌عنوان یکی از شرط‌های مذاکره با مسکو عنوان کرده بود، اکنون از لزوم دستیابی به «صلح پایدار» سخن می‌گوید و به نظر می‌رسد از تلاش برای پس‌گرفتن تمامی مناطق شرقی و جنوبی کشورش ناامید شده است.

به گزارش ایسنا، رسانه آمریکایی در مطلبی با اشاره به بروز تغییرات فاحش در گفت‌مان «ولودیمیر زلنسکی» رئیس‌جمهور اوکراین درباره مذاکره با روسیه، گزارش داد که به نظر می‌رسد کی‌یف از تلاش برای پس‌گرفتن تمامی مناطق خود عقب‌نشینی کرده‌است.

به گزارش واشنگتن‌پست، درحالی‌که نیروهای اوکراینی در میدان نبرد برای مقاومت در برابر ارتش روسیه تلاش می‌کنند و «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور منتخب آمریکا به دنبال میانجیگری برای یک توافق صلح است، زلنسکی در هفته‌های اخیر تمایل بیشتری به مذاکره برای پایان دادن

به جنگ نشان داده و ظاهراً از موضع خود برای پس‌گرفتن کنترل تمامی مناطق اوکراین عقب‌نشینی کرده‌است. پیام‌های زلنسکی با دقت تنظیم شده است. گرچه او صراحتاً نگفته است که با امتیازدهی، چه سرزمینی و چه به اشکال دیگر، موافقت خواهد کرد، اما او این روزها بیش از آنکه به مسئله عقب‌راندن نیروهای روسیه تمرکز داشته باشد، به اهمیت تأمین نیازهای امنیتی بلندمدت اوکراین اشاره می‌کند.

به آذعان رسانه آمریکایی، تغییر آشکار در لحن زلنسکی درباره پایان جنگ از تشدید تنش‌ها در خطوط مقدم و پیروزی ترامپ در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا ناشی شده است؛ زیرا ترامپ تداوم حمایت‌تسلحیاتی واشنگتن از کی‌یف را در هاله‌ای از ابهام قرار داده است.

از «پس‌گرفتن تمامی مناطق» تا «صلح پایدار»
زلنسکی که در گذشته می‌گفت تا لحظه خروج آخرین سرباز روس از اوکراین امکان مذاکره برای پایان جنگ وجود ندارد، این روزها بر «صلح پایدار» تأکید می‌کند و اولویت اصلی او تضمین عضویت کشورش در ناتو و احتمالاً حضور نیروهای حافظ صلح غربی در خاک اوکراین است.

مقامات و تحلیلگران می‌گویند زلنسکی سعی دارد مطمئن شود که کشورش دست خالی از مذاکرات خارج نخواهد شد، اما به طور کلی تغییر گفتمانی او نشان‌دهنده تلاش او برای نزدیک‌شدن به مواضع ترامپ در حمایت از آتش‌بس است. «مایکل مک‌فول» سفیر سابق آمریکا در روسیه که ریاست مشترک کارگروه بین‌المللی تحریم علیه روسیه را بر عهده دارد، می‌گوید: «دولت زلنسکی می‌داند که شرایط در دولت ترامپ تغییر خواهد کرد.»

با این حال، این تحلیلگری می‌گوید که زلنسکی از پیروزی ترامپ چندان ناراحت نیست، زیرا حالا می‌تواند ناتوانی خود در عمل به وعده‌اش برای آزادسازی مناطق اوکراینی را به گردن ترامپ انداخته و بگوید که واشنگتن اجازه تحقق این وعده را نداده است. زلنسکی اخیراً با تأکید بر لزوم عضویت اوکراین در ناتو، گفت سرزمین‌هایی که اکنون تحت کنترل نیروهای روسیه هستند می‌توانند بعداً «به‌صورت دیپلماتیک» به خاک اوکراین بازگردانده شوند. این اظهارات در واقع برجسته‌ترین اعتراف او مبنی بر این است که احتمالاً کی‌یف ناچار خواهد بود دست‌کم در کوتاه‌مدت به روسیه امتیاز رضی بدهد.

درهای بسته ناتو و نگرانی اروپا

گرچه زلنسکی از آرزوی خود برای پس گرفتن تمامی مناطق اوکراین صرف‌نظر کرده، اما دیپلمات‌های ناتو می‌گویند عضویت کی‌یف در این ائتلاف نظامی همچنان چشم‌اندازی درودست است، زیرا اعضای مانند آلمان و آمریکا نگرانی‌هایی در این باره دارند و برخی اعضا مانند مجارستان هم به‌کلی با عضویت اوکراین مخالف هستند. با این حال، یک دیپلمات ارشد ناتو می‌گوید که با وجود بی‌میلی کشورهای غربی، زلنسکی نمی‌تواند از درخواست برای دریافت تضمین‌های امنیتی از سوی غرب صرف‌نظر کند.

علاوه بر این، واشنگتن‌پست با استناد به اظهارات برخی تحلیلگران، مدعی شد که شاید کی‌یف سعی دارد از حمایت مذاکرات، در نهایت تداوم حمایت تسلیحاتی واشنگتن را تضمین کند. به باور این کارشناسان، روسیه قصد ورود به مذاکرات را ندارد و کی‌یف هم از این مسئله آگاه است. بنابراین اوکراین می‌خواهد با همراهی ظاهری با درخواست ترامپ برای مذاکره، در نهایت حمایت تسلیحاتی آمریکا را افزایش دهد.

رئیس‌جمهور جدید آمریکا قصد لشکرکشی دارد؟

ترامپ در رویای کشورگشایی

به نوشته سی ان ان، این تهدید ترامپ ریشه در اظهارات تحریک آمیز دیگر او برای اعمال تعرفه ۲۵ درصدی بر کالاهای وارداتی از کانادا و مکزیک است که رویکرد او برای مذاکره با رهبران خارجی را نشان می‌دهد.